

Stk. 3. Hvis retten finder det nødvendigt, beskikker den en autoriseret forsvarer for den dømte.

§ 251. Retten afgør ved beslutning, der skal begrundes, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal stadfæstes, ændres eller ophæves.

Stk. 2. Rettens beslutning efter stk. 1 kan påkæres til landsretten efter bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 43.

§ 252. Hvis en afgørelse efter § 246, stk. 1, nr. 1, opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, når der er forløbet 6 måneder fra beslutningens afsigelse. Afgørelser efter § 246, stk. 1, nr. 2-6, kan ikke på ny indbringes for retten.

§ 253. Bestemmelserne i §§ 246-252 finder tilsvarende anvendelse ved klage fra andre end indsatte over en afgørelse efter § 229 om konfiskation hos den pågældende af genstande eller penge, hvis værdi overstiger det almindelige vederlag, der udbetales til indsatte for en uges beskæftigelse.

Afsnit IV

Afsluttende bestemmelser

Kapitel 46

Overførsel af foranstaltninger

§ 254. Bøder, der er fastsat i Grønland, kan inddrives i den øvrige del af riget i overensstemmelse med de regler, der gælder dér. Straffelovens § 55 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fastsættelse af forvandlingsstraf.

Stk. 2. Bøder, der er fastsat i den øvrige del af riget, kan inddrives i Grønland i overensstemmelse med de regler, der gælder her. § 128, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 255. Tilsyn og eventuelle vilkår fastsat i forbindelse hermed, der er fastsat i den ene del af riget, kan overføres til den anden del. Afgørelse herom træffes af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om tilsynets udøvelse.

Stk. 2. Når tilsyn er overført fra Grønland til den øvrige del af riget, finder straffelovens regler anvendelse med hensyn til ændring af dommens eller afgørelsens bestemmelser og retsfølgen ved tilsidesættelse af bestemmelserne. På

samme måde finder kriminallovens regler anvendelse, når tilsyn er overført til Grønland.

Stk. 3. Begår den pågældende ny lovovertrædelse i tilsyns- eller prøvetiden, finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse, selv om tilsyn ikke er overført efter stk. 1.

§ 256. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan bestemme, at fængselsstraf, som i den øvrige del af riget er idømt personer, som har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende i Grønland, skal fuldbyrdes i Grønland. I så fald omsættes straffen til anbringelse i anstalt af samme varighed som fastsat i dommen. Det samme gælder, hvis den dømte har opholdt sig i Grønland og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted i Grønland.

§ 257. Justitsministeren kan bestemme, at en anstaltsdom skal fuldbyrdes i den øvrige del af riget, hvis den dømte har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende dér. I så fald omsættes foranstaltningen til fængselsstraf af samme varighed som fastsat i dommen. Det samme gælder, hvis den dømte har opholdt sig i den øvrige del af riget og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted dér.

§ 258. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan bestemme, at forvaring, som i den øvrige del af riget er idømt personer, som har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende i Grønland, skal fuldbyrdes i Grønland. Det samme gælder, hvis den dømte har opholdt sig i Grønland og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted i Grønland.

§ 259. Justitsministeren kan bestemme, at en grønlandsk forvaringsdom skal fuldbyrdes i den øvrige del af riget, hvis den dømte har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende dér. Det samme gælder, hvis den dømte har opholdt sig i den øvrige del af riget og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted dér.

§ 260. Afgørelser efter §§ 256-259 kan, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den dømte, af denne kræves indbragt for retten til prøvelse. Anmodningen fremsættes over for den myndighed, der har truffet afgørelsen om overførsel.

Stk. 2. En anmodning om domstolsprøvelse er ikke til hinder for, at fuldbyrdelsen iværksættes eller fortsættes, medmindre retten bestemmer det.